

meddeelt, Dyrplagerierne i de senere Aar ere forekomne hyppigere end forhen, er det anseet nødvendigt, hvad ogsaa af det nysnævnte Raad er foreslaaet, at lade udgaae en Lov, der ved passende Straffebestemmelser kan modvirke denne Forseelse.

Ved Affattelsen af Udkastet har man, da det neppe er muligt ved en praktisk brugbar Definition at begrænse Dyrplageriets Begreb eller fuldstændigt at angive de enkelte Arter deraf, troet det rigtigst i det Hele at overlade det til Domstolene at afgjøre, om Dyrplageri i det concrete Tilfælde kan antages at have fundet Sted. Forsaavidt Forseelsen er begaaet, medens Cieren havde overladt Brugen af sit Dyr til en Anden, navnlig medens Dyrret var i et Lyendes Bærg, kan der naturligviis opstaae Spørgsmaal, om Ansvarer paa hviler Cieren eller Brugeren eller mulig dem begge, men dette Spørgsmaal maa da afgjøres efter Lovgivningens almindelige Grundsætninger, uden at det kan være fornødent at optage

nogen udtrykkelig Bestemmelse derom. Ligeledes har man fundet det unødvendigt at tilføie en udtrykkelig Bestemmelse om, at der, forsaavidt Forseelsen er begaaet med Hensyn til et en Anden tilhørende Dyr, ogsaa vil kunne komme til at paa hvile Gjerningsmanden et Erstatningsansvar ligeoverfor denne; thi ogsaa dette følger ganske af Lovgivningens almindelige Regler.

At Sager angaaende Dyrplageri behandles som offentlige Politiesager, vil vistnok med Hensyn til denne Forseelses Bestaenhed og den foreslaaede Straf ikke kunne frembyde nogen Betænkellighed.

Det har forøvrigt ogsaa været under Overveielse, om der ikke maatte være Anledning til at optage en udtrykkelig Bestemmelse om, at Politiet kan forbyde eller indskrænke Brugen af et Dyr, der formenes at være mishandlet; men da Besøielsen hertil maa antages at følge af Politiets almindelige Myndighed, har man fundet en saadan Bestemmelse overflødig.

IV.

Udkast til Lov,

indeholdende

Forandringer i Placat af 4de October 1815 §§ 11 og 12.

(Forelagt Landstinget d. 3die Decbr. 1855.)

§ 1.

Den ved Placat af 4de October 1815 § 11 bestemte Betaling for et Tegn til Hunde i Kjøbenhavn eller dens Forstæder forhøies til 5 Rd.

§ 2.

Overtredelse af Bestemmelserne i fornævnte Placats §§ 9 og 10, hvorved det er befaleet, at ingen Hund maa holdes i Kjøbenhavn eller dens Forstæder, medmindre den er anmeldt for Politiet samt forsynet med det anordnede Polititegn, hvilket Hunden altid bør bære, straffes herefter med en Mulct fra 5 til 10 Rd. og i Gjentagelsestilfælde fra 10 til 20 Rd.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Efter at Politidirecteuren i Kjøbenhavn allerede i længere Tid havde været betænkt paa at bringe en Forhøielse af den ved Pl. 4de Octbr. 1815 § 11 fastsatte Afgift for Hundetegn i Forslag, navnlig for derved at formindste Hundenes Antal heri Staden, har han nu, paa dertil af Indenrigsministeriet givne Anledning og med Hensyn til de Tilfælde af Hundeshygd og Hundegalskab, som i den senere Tid have vliit sig paa forskjellige Steder her i Landet, udarbejdet et Forslag i saa